

128. Olympus III

31 oktober 2011

In gedachten hangt mijn pachtbewijs van een perceel ter grootte van enige vierkante centimeters van de Olympus in een fraaie lijst aan de muur van mijn kantoortje. Ik ben de trotse mede-eigenaar van een stuk cultureel erfgoed! Wie had dat ooit gedacht. Ieder jaar krijg ik een tegoedbon voor een glaasje nectar toegestuurd. Niet dat ik die altijd ga innen, die bon, hoewel ik de brede glimlach van de dienstdoende griek node mis, wij zijn nu immers cultuurbroeders, maar toch. Wat heeft geld nog voor waarde, die pacht is me tien keer meer waard, die nectar ook en die griek ook, dat betekent dat mijn luttele aan de pacht bestede euro's in feite een waarde vertegenwoordigen van tien tot de derde is duizend euro! Daar kan geen bancaire multiplier tegenop.

Ter zake. We kunnen natuurlijk in geld blijven denken, dan hebben we aan de hele wereldbevolking van 7 miljard nog niet genoeg om onze welvaarts-crisis op te lossen; dat illustreert het belachelijke van onze situatie. Nog een hacker erbij en wat dan. Chaos. De crisis leert ´´n ding: geld heeft een verraderlijke waarde. Als we de gouden standaard niet hadden verruild voor de dollar, maar voor grond, zoals voor een stukje grond van de Olympus, was er misschien helemaal geen crisis, want grond kun je niet zomaar halveren of op last van Merkozy' met 50 % vrijwillig' in ruil voor staatsinfuus of verzekering afschrijven. In plaats van de in Brussel vorige week behaalde Pyrrusoverwinning, zou er daarom voor de euro een geldsanering gevonden moeten kunnen worden, net als na de tweede wereldoorlog, maar dan nu gebaseerd op grond. Alle bezit boven een bedrag x (althans alle daar bovenuit gaande bezit van inwoners van een min of meer failliet land) moet bij zo'n sanering worden ingeleverd en omgezet in pacht. Dat betekent dat 10 duizend miljonairs die gemiddeld over 10 miljoen euro beschikken, bij deze sanering 100 miljard aan liquiditeiten voor Griekenland opleveren. Zo wordt de Olympus geprivatiseerd. De pachtovereenkomst is uiteraard verhandelbaar, het is een aandeel, het is semi-liquide. Naast chartaal en giraal geld krijgen we op deze manier een nieuwe, op pacht berustende solidus'. Indien er kapitaal naar een Zwitserse of andere buitenlandse rekening is weggesluisd, is het weggesluisde in principe vatbaar voor beslag. Beter een paar graaiers door zo'n sanering tegen je in het harnas gejaagd, dan een hele muitende (i.c. Griekse) bevolking. Na de tweede wereldoorlog ging het om het opsporen van oorlogswinst, nu om crisiswinst; veel verschil is er m.i. niet. Mijn pachtbewijs is tegen zo'n sanering bestand: het vertegenwoordigt alsdan de nieuwe euro.

Uw columnist, V.L.